

(de Pozzi, Androgin i d'altres autors), doncs cal interpretar-la com a subjecte de sexe asculi real, encara que presenti òrgans sexuals femenins (7), ja que els abultaments inguinals, per la seva forma, topografia i aspecte general, sembla que es tracta de testicles ectòpics o sigui, sota aquest aspecte, un cas de criptorquidia per l'estil dels que hem referit en les observacions reportades, els quals solen descendir (8) amb els anys, ocupant el lloc que els pertany naturalment. Com hem indicat també, sols l'examen histològic permetria sortir de dubtes, però aquest, encara que sigui sota la forma de biòpsia, no pot aconsellar-se sense la prèvia existència d'un procés que justifiqui una intervenció quirúrgica, que és el mitjà que ha permès identificar molts hermafrodites (en presentar-se un episodi agut i descobrir glàndules sexuals dobles o quant menys de naturalesa diferent del que aparentava el sexe extern del subjecte operat).

(7) L'estudi embriològic de l'aparell genital revela que aquest evoluciona en tres estats diferents: la glàndula que serà test o ovari, els òrgans externs i els intermitjans o excretors. Originàriament, l'embrió conté el cos i conducte de Wolff i el conducte de Müller. Si el sexe es decideix per masculí, s'atrofia aquest darrer i es desenrotlla l'altre, o sigui el de Wolff, i viceversa; però tingui's en compte que vestigis d'ambdues formacions persisteixen incloses en el sexe que ha preponderat, i així el conducte de Müller forma part de l'aparell genital masculí en forma d'utricle prostàtic i el de Wolff es converteix en la dona en el cos persistent de Rosenmüller. El cos de Wolff es transforma en canals eferents del cap del epididim i en *rete testis*. Del conducte de Wolff en neixen el conducte deferent, les vesícules seminals i canals ejaculadors. Del conducte de Müller se'n deriven les trompes de Falopi, l'úterus i la vagina.

Els òrgans externs tenen un origen únic i es transformen segons el sexe. La uretra procedeix de la part inferior de l'antoides que s'estreny i que desemboca en el sinus genital, lloc on també hi desemboquen els conductes Wolff i el de Müller. Vers la sisena setmana, en la part anterior d'aquest sinus, hi apareix una eminència anomenada tubèrcul genital, en la part inferior de la qual s'hi fa un solc urogenital i a cada costat del tubèrcul s'hi formen els rodets genitals. Segons sigui el sexe, l'esmentat tubèrcul serà pene o clitoris, els rodets seran les borses que rebran els testicles i els gran llavis i en el solc urogenital creixeran els costats formant les nimfes o llavis petits, i en el mig s'hi obriran la uretra i la vagina o bé es soldaran els costats formant la uretra anterior o peneana. Amb l'expressió esquemàtica de l'evolució ontogènica de l'aparell genital, és molt fàcil de comprendre com es poden produir múltiples desviacions o senzilles detencions de desenrotllament en les seves parts, resultant-ne d'això les més variades malformacions. Si afegim també que els òrgans esmentats de Wolf i Müller son dobles i simètrics i que, per tant, una part dels mateixos pot seguir una evolució sexual diferent, doncs en lloc d'atrofiar-se pot desenrotllar-se, es compren bé l'hermafroditisme en totes les seves modalitats, car les glàndules poden ésser en un costat teste i en l'altre ovari. Amb això es pot explicar, a més a més, la dificultat que manifestàvem d'establir classificacions, perquè difícilment es troben dues varietats iguals de veritables o pseudo-hermafrodites.

(8) Marañón confessa que ha hagut de defensar sovint algun criptòrquid de les impaciències de la família i dels apremis del cirurgià, perquè amb el temps descendeixen els testes a les borses amb motiu d'un esforç o espontàniament i perquè les intervencions no resolen res, i, a més a més, son perilloses per la friabilitat dels teixits, cosa de tèmper per les complicacions que poden sobrevenir i perquè solen ascendir altra volta malgrat l'operació si aquesta s'ha fet prematurament.

Sota el punt de mira de la *impotentia generandi*, no és segur que tots siguin infecunds, ja que alguns autors esmenten casos de subjectes d'aquesta mena, que tenien cert èxit entre determinades dones per creure'ls inaptes per a la procreació, a semblança dels eunucs, *espadons* de les dames romanes, i que experimentaren la sorpresa de quedar embarassades.